

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Sect. I. De letali sudore Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

victoria. In hoc vincemus. Neque enim alia ex arbore A aquam commurandum est. Quomodo tandem? Igni eliquantur; hinc aqua in clybano exdata. Oraciones Christi rosea fragrantissima, has eliquavit ignis. Hinc vinum rosaceum praestantissimum, Christi sudor in horto calidus & sanguineus, in cruce mortualis, & frigidus. Quis umquam credidisset Dei Filium in tale sudatorium compingendum? Nobis illud debebatur & nostrae crapulae. Quod nos intemperanter ingessimus in paradiso, hoc illi exsudandum fuit in ligno.

Scriptores Christiani omnes & omnium antiquissimus Eusebius affirmat, atque in re adeo mirifica recensenda ipsiusmet Imperatoris Constantini haec sibi iurjurando affirmantis fidem obligat, crucis signum in caelo hac specie monstratum. Sole in pomeridianas horas paullylum inclinante tam ipse Imperator Constantinus, quam omnis illius exercitus crucem e radiis effigiatam soli imminetrem viderunt, & una inscriptionem hanc: *ΕΥ ΤΩ ΝΙΚΩ*. Cumque dubius de ostensi significatu haereret Imperator, nocte proximam Christus cum eodem se signo praeiit spectandum, iussitque ad exemplaris ostensi formam fieri signa praelis interenda.

Erigamus ad caelum oculos, & caelestem hunc arcum inspiciamus assidue. In hoc signo vincemus. Hic ipse homo, hic ipsissimus Rex Iudaeorum in crucem actus supremo mundi die non latronum, sed Angelorum medius non in cruce pendens, sed in iride sedens, orbi iudex sententiam pronuntiabit tam dextrae quam laevae parti; illam astris, hanc inferis additurus: *Videbit eum omnis oculus, & qui eum pupugerunt.*

CAPVT VIII.

Christus moriturus gratiae caelestis quatuor emisit flumina, sudorem, lacrymas, aquam, sanguinem.

DE Irde Golgothae diximus. Christus in crucem actus, & in ea extensus velut iris in caelo stillare cepit, & diffuere in quaterna flumina, SVDORIS, LACRYMARVM, AQVAE, SANGVINIS. Haec illa quatuor sunt paradisi & gratiarum flumina, de his hoc capite disseremus.

§. I. De letali sudore Christi.

ONS primus balsami, seu flumen gratiae Christi crucifixi, SVDOR LETALIS. Quemadmodum Dei Filii Patri eximius non fuit, quin moreretur; ita certe praevium mortis comitatum sensit, tam in horto, quam in cruce sudavit. Adami paradisi exul nongentis triginta annis variè sudavit, & alsit, prout illi praedictum fuerat: *In sudore vultus tui vesceris pane tuo*. Sudavit caelum quadraginta diebus & noctibus, terramque perpluit diluvio. Tam longi tamen & largi sudores nequiverunt noxas humanas abluere. Hic Christi sudor expectabatur, qui tamen non primum fluere cepit sub vitae finem. Nam Dominus *Jesus fatigatus ex itinere*, quod Joannes ait, *sedebat sic supra fontem*. Hora autem erat quasi sexta. Ipse meridies, tempus prandii, sole ac caelo maxime aestuante. Oda veteri cantamus: *Quaerens me sedisti lassus, Redemisti crucem passus*. Haec omnia tibi Christus voluit esse acerba.

Ezechiel vates post explicata summi Pontificis vestimenta, *Et non accingentur*, inquit, *in sudore*. Nimirum vetuit Deus Sacerdotem vestiri, cum sudaret. Sed en Pontifex noster dum litat, sudore mortuali gelido manat. Ideo sua omnia vestimenta posuit, & seipsum nudus obtulit. Eum ita sudasse non mirum, sudatorium portionem geminam sumpsit. Prima fuit Ardor & vehementia orationis: *Abba Pater, si possibile est, transcat a me calix iste*. In ipsa cruce pro orbe toto, & pro ipsis carnificibus suis oravit. *Pater dimitte illis*. Credibile profus Christum toto trium horarum spatio, quod tenebrae fuerunt, orasse silentio. Vehementiam orationis Rex David exprimens, *Concaluit cor meum intra me*, inquit, *& in meditatione mea exardescet ignis*. Altera portio sudatoria fuit, *Lucta mortis*. Si cui monstratur corbis recentium rosarum plena, cum dicto: *Quidquid hoc florum est, in*

Noctissimum ajunt in sudore refrigerari. Hieronymus Cardanus censet, multa millia hominum sibi mortem accelerare ea re una, quod in sudore frigus colligant. En caput nostrum & in horto, & in cruce sudat, nos membra parum obsequentia in rebus omnibus refrigerationem, laxamentum, amoenitates, solatiola quaerimus, quod probro est capiti, & nobis damno. Hic discamus otiositatem modis omnibus execrari & fugere. Hoc autem sapissime cuivis cogitandum: In quem, obsecro, finem creatus sum? Num ad otium, & suaviter ferendum? Si hoc spectasset meus conditor, paradiso me non exturbasset. Atqui non tantum ejectus sum voluptatis horto, sed dictum insuper proseripio: *In sudore vultus tui (non in torpore, aut sopore) vesceris pane tuo*. Homo deses & otiosus hoc Numinis edictum temeraria manu lacerat. *Multam profecto malitiam docuit otiositas*. Quem satan suavi compendio in suam cupit nasam trahere, hunc exarmat iis subsidiis, quibus in otium pugnatur; ita huic libros & calamus, illi limam & malleum, isti subulam, & modullam subducit. Ita inermes in otium & in omne vitium propellit. *Vigilate & orate*. Quis autem major labor, quam rectè orare?

Pachomius aetivâ nocte quadam totâ in precationibus pervigil, tantum sudoris & lacrymarum fudit, ut pavimentum, quod genibus terebat, multâ perfusum aquâ crederetur. Nimirum noverant viri sanctissimi, jam non esse tempus laxamenti & quietis, sed sudoris & lacrymationis. *Certe emittitur*, inquit Augustinus, *paupertate regnum, dolore gaudium, labore requies*. Nec aliam accipit Deus monetam, ut vendat caelum.

Ad Bethsaidae quinque porticus, quod Joannes memorat, *jacibat multitudo magna languentium, caecorum, claudorum aridorum, expectantium aquae motum*. Et qui prior descendisset in piscinam post motionem aquae, sanus fiebat, a quacumque detinebatur infirmitate. Non semper fiebat sanus, sed post aquae motum; nec omnes fiebant, sed unus & primus aquâ merfus. Ut sua Deus in nos dona congerat, nostram conjungi operam desiderat; suam nobis gratiam offert, sed volentibus & eam ambientibus. Illud singulare sanitatis munus non nisi diligentissimus & celeritimus obtinebat, tamquam si praemium sit propositum hac lege: *Qui praevnit, praecipit*. In arca fabricâ, quidquid humanis viribus parari poterat, a Noëmo Deus exigebat, cetera ipse factururus. Certè nec in paradiso quidem otiosos homines tulisset Deus; nam parentem omnium posuit in paradiso voluptatis, ut operaretur, & custodiret illum. Quanto magis nunc miseris exulibus operandum? Sudor Christi detestationem otii nos docet. Verissimè dixit Hieronymus: *Nihil otio deterior* est, quod non solum non acquirit nova, sed etiam parva consumit. *Sanctae vitae ratio processu gaudet, & crescit, cessatione mihi p. 11. torpescit & deficit.*

§. II. De Christi lacrymis.

ONS alter balsami, LACRYMAE. De Christi lacrymis in cruce fuis disertè Paulus, *Qui in diebus carnis suae, inquit, preces supplicationesque ad eum, qui posuit illum salvum facere a morte, cum clamore valido, & lacrymis offerens, exauditus est pro sua reverentia*. Ambrosio interprete loquitur Apostolus de illis Christi in cruce verbis: *Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me?* Has lugubres voces & lacrymas, angustiae ac dolores expresserunt. O mi Deus, res

Otiositas fugienda.

Gen. cap. 3. v. 19.

Ecclesi. e. 33. v. 29.

Ioan. cap. 5. v. 3. & seq.

Gen. cap. 2. v. 15.

Hieron. tom. 9. epist. 1. ad Demetrium. mihi p. 11.

2. Lacrymae. Hebr. cap. 9. v. 7.

Matt. c. 27. v. 46.

